

De twee vrouwen van Jahweh

Dit is een onbekend onderwerp waaraan eeuwenlang weinig of geen aandacht is besteed. Toch spreekt de Schrift geen onduidelijke taal in dezen. Men leze Ez.23, Hosea 9, Jes.54 en Jer.3 en andere gedeelten in de Bijbel waar het over de verhouding van Jahweh tot Zijn volk gaat als van man tot vrouw.

Hoe kwam Jahweh er toe om twee vrouwen er op na te houden? Is Jahweh een Bigamist of Polygamist? Om een antwoord op deze vraag te geven lezen wij eerst de gelijkenis in Matth.13:24-30:

Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker.

25 En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe, en ging weg.

26 Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid.

27 En de dienstknechten van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid?

28 En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen?

29 Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt.

30 Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur.

De akker is de wereld waarin het goede zaad (vrouwenzaad) was gezaaid. De vijand kwam en heeft er in het wilde weg onkruid (slangenzaad) tussen gezaaid. Aldus ontstond er een probleem! Wie zal het onkruid kennen en helemaal kunnen verwijderen! De dienstknechten wilden gaan wieden, maar de heer zei: "Doe dat niet, want mogelijk zullen jullie met het onkruid ook de tarwe uittrekken, en dat mag niet". Pas in de oogst zal Elohim de maaiers (Engelen) uitzenden en eerst het onkruid in busselen laten binden

om verbrand te worden. En daarna wordt de tarwe in de schuur gebracht.

Houdt u deze gelijkenis goed in gedachten bij het lezen en bespreken van het navolgende onderwerp over de twee vrouwen van Jahweh. Het gaat om de symboliek die Jahweh gebruikt, waarbij de vrouw de naam kreeg van de man, zoals in een aards huwelijk de vrouw de achternaam ontvangt van haar man. Het volk kreeg als vrouw van Jahweh de naam Israël, dat is strijd(st)er met Elohim. En Hij heeft Zijn vrouw zéér lief, Jes.5:1-2.

Elohim had een 'probleem', menselijk gesproken. Hoe zou Hij dat oplossen? In het Paradijs wordt de belofte gegeven, Gen.3:15 dat het vrouwenzaad de kop van het slangenzaad zal vermorzelen. De lijn van het vrouwenzaad vindt u afgebeeld in bijgevoegd schema. Israël werd als speciaal volk geformeerd in de derde maand na de uittocht uit Egypte. Jahweh heeft Zijn volk lief met een eeuwige liefde, zie

Jer 31:3 De HEERE is mij verschenen van verre [tijden]! Ja, Ik heb u liefgehad [met] een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken [met] goedertierenheid.

Jahweh heeft dit volk aan Zich gehecht als een gordel kleeft aan de lendenen van een man, Jer.13:11. Hij vergeet Zijn volk nooit, Jes.49:15. Dat volk is Zijn eerstgeboren zoon, Ex.4:22, en Hij is Israël tot een Vader, en dus is het volk tot zonen en dochteren, Jer.31:9. Jahweh huwde dit volk en nam het tot vrouw.

Ez.23:1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

2 Mensenkind! daar waren twee vrouwen, dochteren van een moeder.

3 Dezen hoereerden in Egypte; in haar jeugd hoereerden zij; daar werden haar borsten gedrukt, en daar werden de tepelen haars maagdoms betast.

4 Haar namen nu waren: Ohola, de grootste, en Oholiba, haar zuster; en zij werden de Mijne, en baarden zonen en dochteren; dit waren haar namen: Samaria is Ohola, en Jeruzalem Oholiba.

5 Ohola nu hoereerde, zijnde onder Mij; en zij werd verliefd op haar boelen, op de Assyriërs, die nabij waren;

En Hos.1: 6 *En zij ontving wederom, en baarde een dochter; en Hij zeide tot hem: Noem haar naam **Lo-ruchama**; want Ik zal Mij voortaan **niet** meer ontfermen over het **huis Israëls**, maar Ik zal ze zekerlijk wegvoeren.*

7 ***Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen**, en zal ze verlossen door den **HEERE**, hun God, en Ik zal ze niet verlossen door boog, noch door zwaard, noch door krijg, door paarden noch door ruiters.*

8 ¶ *Als zij nu **Lo-ruchama** gespeend had, ontving zij, en baarde een zoon.*

9 *En Hij zeide: Noem zijn naam **Lo-ammi**; want **gijlieden zijt Mijn volk niet**, zo zal Ik ook de uwe niet zijn.*

10 *Nochtans zal het getal der kinderen Israëls zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: **Gijlieden zijt Mijn volk niet**; tot hen gezegd zal worden: **Gij zijt kinderen des levenden Gods**.*

11 *En de kinderen van Juda, en de kinderen Israëls zullen samen vergaderd worden, en zich een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de dag van Jizreel zal groot zijn.*

En Jes.54:

6 *Want de **HEERE** heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.*

7 *Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.*

Vanwege de afgodendienst van Salomo werd het volk in twee delen gesplitst. Dus waren er **twee huizen** ontstaan, het Huis Juda én het Huis Israëls. Er is sprake van de vrouw Ohola als Samaria, het tien stammenrijk plus het goede deel van Huis Juda, én Oholiba, dat is Jeruzalem, overige kwade deel van het Huis Juda.

Op grond van Deut.24:1 heeft Jahweh beide vrouwen weggezonden. Opmerkelijk dat alleen Ohola een scheidbrief ontving en Oholiba niet, Jer.3:8. vanwege de scheidbrief kon Jahweh Ohola niet meer terugnemen, zodat het Huis Israëls tot Lo Ammi werd, dat is 'niet meer Mijn volk', Hos.1:9, de eenzame en verstotene, de afkerige.

Van Oholiba lezen wij niet dat zij een scheidbrief kreeg. Dat deel van Juda bleef de 'getrouwde', hoewel de 'trouweloze'. Dat was het

kleine deel 'kwade vijgen' dat uit Babel terugkeerde. Dat deel maakte er aanspraak op de nu nog enige wettige vrouw van Jahweh te zijn. Jahweh gaf haar de tijd dit te bewijzen. Zij had nu de mogelijkheid zich te profileren als ware vrouw van Jahweh. Daartoe gaf Jahweh haar de ruimte en de tijd. Uit deze groep Judahieten die 'joden' werden genoemd en die sterk vermengd was kwam de Heiland voort. Hij was naar het vlees een Zoon van Oholiba. Er zat nog een klein deel echt Juda onder, waaruit de Heiland geboren werd.

Deze vrouw bleek echter **niet de échte** vrouw te zijn, daar zij via het Sanhedrin eiste dat de Jesjoea gedood zou worden. Het bleek dat Jahweh te maken had met een pseudo-vrouw. Aan deze vrouw werd het leiderschap ontnomen. Deze vrouw bleek een onvruchtbare vijgenboom-natie, Mark.11:14, en vandaar dat het koninkrijk van haar genomen werd, Matth,21:43.

Het is het volk dat ziet op de gebroken kruik, Jer.19:11, onherstelbaar. Jahweh neemt definitief afscheid van deze (pseudo)vrouw, Matth.23:37-39, 1 Thes.2:15.

Door haar vermenging met Kaïnieten en Edomieten was Oholiba volslagen corrupt geworden, zie Jes.57: over de kinderen der guichelaars, het slangenzaad:

3 ¶ *Doch nadert gijlieden hier toe, gij kinderen der guichelaars! **gij overspelig zaad**, en gij, die hoererij bedrijft!*

4 *Over wien maakt gij u lustig, over wien spert gij den mond wijd open en steekt de tong lang uit? Zijt gij niet kinderen der overtreding, een zaad der valsheid?*

Herkennen wij hierin niet heel duidelijk de pseudo-vrouw?

Daar tegenover staat Ohola, waarvan staat in Jes.54:1-10 dat de kinderen der **eenzame** veel meer zullen zijn dan van de nog getrouwde (Oholiba).

Wij vinden deze beiden vrouwen terug in de gelijkenis van de verloren zoon en de oudste zoon, Luk.15. De verloren zoon (als Ohola) keert terug, de oudste zoon (als Oholiba) blijft buiten het feest.

In Jes.50:1 wordt gevraagd aan de dochter waar de scheidbrief van haar moeder Ohola (de tien stammen) is..

Isa 50:1 *Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.*

Er is dus een dochter, namelijk het hernieuwde Israël, dat woont in kustlanden, de zogenaamde 'einden der aarde', de bestelde plaats, Jes.49:1vv.

1 *Hoort naar Mij, gij eilanden! (dat moet zijn "kustlanden", zie Strongs 0339 IY = kust, strand, eiland of regio) en luistert toe, gij volken van verre! De HEERE heeft Mij geroepen van den buik af, van Mijner moeders ingewand af heeft Hij Mijn Naam gemeld.*

2 *En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, onder de schaduw Zijner hand heeft Hij Mij bedekt; en Hij heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen.*

3 *En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israël, door Welken Ik verheerlijkt zal worden.*

Door de dood van de Man (Jesjoea) mocht Ohola opnieuw hertrouwen en verloor de scheidbrief haar kracht, Rom.7:2; 1 Cor.7:39. De muur die haar afscheidde van haar Man werd weggenomen. Dáárom moest het Evangelie van het Koninkrijk aan déze dochter (de verloren schapen van het Huis Israels) worden gebracht, de nieuwe vrouw, Hos.2:15; Matth.10:5-6.

Hos.2:15 *En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij [Mij] noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal! Mt 10:6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls.*

De Man (Jesjoea) heeft Zijn leven niet voor ieder mens en ieder volk gegeven. Hij is geen universeel Leraar en Priester. Hij gaf Zijn leven om Zijn verloren vrouw terug te krijgen. Voor háár betaalde Hij de losprijs, zie Joh 17:6

Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard.

Joh 17:9 *Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld (het slangenzaad in de*

wereld dat door de Boze des nachts daarin is gezaaid), maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt (het ware tarwe), want zij zijn Uw. Joh 17:16 Zij zijn niet van de wereld (niet van wereldse oorsprong, maar van Boven verwekt), gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben.

Dat Jesjoea uit die nieuwe vrouw Zich een regeringslichaam vormt na Pinksteren is een geheel andere zaak. Dat regeringslichaam is de Gemeente, die in het tussentijdvak van Pinksteren tot en met de wederkomst, wordt gevormd als 'eerstelingen'.

Ohola is de verstoten vrouw, de **verlatene**, Samaria, het tienstammenrijk inclusief het overgrote deel van het Huis Juda (de goede vijgen) dat Efraïm wordt genoemd. Juist dát Efraïm is Elohims eerstgeborene, Jer.31:9, die gelost moest worden.

Jer 31:9 *Zij zullen komen met gewezen, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechte weg, waarin zij zich niet zullen stoten; want Ik ben Israël tot een Vader, en Efraïm is Mijn eerstgeborene.*

Dan begrijpen wij de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan ook beter, want de Samaritaan was iemand van het tienstammenrijk, waarop Oholiba (pseudo-Juda) minderwaardig neerkeek. Ohola, het tienstammenrijk, bevatte immers het grootste deel van het Huis Juda, hetwelk met Ohola werd weggevoerd naar Assyrië. Dit Huis Israëls is de nieuwe vrouw waarvan Micha 4:6,7 spreekt, en toont dat de verminkte Juda tot een vorstendom (koningstroom, nl de toren) zal worden, en de weggezondene, namelijk het Huis Israëls tot een machtige natie, het 'stenen koninkrijk'.

6 *Te dien dage, spreekt de HEERE, zal Ik haar, die hinkende was, verzamelen, en haar, die verdreven was, vergaderen, en die Ik geplaagd had.*

7 *En Ik zal haar, die hinkende was, maken tot een overblijfsel, en haar die verre henen **verstoten** was, tot een machtig volk; en de HEERE zal Koning over hen zijn op den berg Sions, van nu aan tot in eeuwigheid.*

Pas ná de scheidbrief, verstrooiing en dood van de Man kan de vrouw hertrouwd worden. Eerst moest de breuk met de pseudo-

vrouw Oholiba **definitief** worden. Die breuk wérd definitief, en wel door het verraad van Judas. Judas was de enige 'jood' in het midden der apostelen. Hij kwam uit Judea, uit Kerioth, en heeft de Heiland verraden voor dertig zilverlingen, het loon des gewaardeerden, de prijs van een slaaf. Zie Zach.11:12-14

12 *Want ik had tot henlieden gezegd: Indien het goed is in uw ogen, brengt mijn loon, en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon gewogen, dertig zilverlingen.*

13 *Doch de HEERE zeide tot mij: Werp ze henen voor den pottenbakker: een heerlijken prijs, dien ik waard geacht ben geweest van hen! En ik nam die dertig zilverlingen, en wierp ze in het huis des HEEREN, voor den pottenbakker.*

Daarmee kocht men de akker voor vreemdelingen. Men hield de Heiland voor een vreemde. Men verkoos de Keizer boven Hem, (Matth.27:7)

14 *Toen verbrak ik mijn tweeden stok, SAMENBINDERS, te niet doende de broederschap tussen (pseudo)Juda en tussen Israëel.*

De breuk is **definitief en onherstelbaar** geworden door het verraad van Judas. Merkwaardig genoeg wil men de laatste tijd Judas ontheffen van zijn verraad.

Dat Jesjoea geen universeel Leraar is weet zelfs de Islam ons te vertellen, zie inleidend gedeelte uit een Nederlandse Koran.

Jahweh heeft Zijn eigen vrouw verkoren en liefgehad met een eeuwige liefde. Hij neemt de (gevallen) engelen niet aan, maar het zaad Abrahams. En waarom Abraham en niet Nahor, Haran of Terah? Dat is de Goddelijke selectie. Abraham is de vriend van Elohim, 2 Kron.20:7; Jes.41:8; Jak.2:23. Uit Abraham komt het **nationale** zaad, en uit dat nationale zaad komt later het lichaam van Christus tot stand, dat is de Gemeente, hetwelk een grote verborgenheid is, zie Eph 5:32 *Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg [dit], [ziende] op Christus en op de Gemeente.*

Twaalfduizend Israëlieten uit elke stam, Openb.7 en 14.

Deze Goddelijke verkiezing om het vrouwenzaad voort te brengen viel op één enkele man n.l. Abram, later Abraham, en op één enkele vrouw, Sara, later Saraï. Zij waren nog wel liefst halfbroer

en halfzus, Gen.20:12.

Het zou bloedschande zijn geweest indien Abraham zijn halfzus had bekend en bij haar kinderen zou hebben verwekt. Hier ligt immers de allesbeslissende beginfase van onze herkomst, onze genetische oorsprong. Er mocht zeer zeker geen vreemd element inkomen. De wortel moest rein zijn om het enkelvoudige (vrouwen)zaad voort te brengen namelijk Jesjoea. Het is dan ook onjuist om te denken dat Rachab en Ruth vreemden of pure heidenen waren en geen Semieten/Israëlieten, om daarmee aan te willen tonen dat de zuiverheid van het bloed en de zaadlijn er niet op aan komt.

Er heeft bij de verwekking van Isaak iets heel unieks en wonderlijks plaatsgehad. Hij wordt dan ook een 'godenzoon' genoemd, zie Galaten 4:28

Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izaak was. 4:23 Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofte;

En in hém zal het zaad genoemd worden, Gen.21:12.

De duivel lag op de loer om direct weer toe te slaan. Dat blijkt uit het feit dat Rebekka op een wonderlijke wijze een tweeling voortbrengt waarvan de één totaal verschillend is aan de ander, zoals Oost verschilt van West en Kain van Abel.

Ezau was de onheilige, Hebr.12:16.

Jakob krijgt twaalf zonen. Het zaad ging bloeien. Uit hen komen de "volken". Jakob ging wortelen schieten, dat zijn zijn twaalf zonen. Deze zonen krijgen hun bestemming, welke Jakob hen meedeelt op zijn sterfbed, Gen.48/49.

Jozef ontving het eerstgeboorterecht (Rachel was in feite zijn eerste vrouw, de beminde). Juda kreeg echter het koningschap via David, waaruit de Messias zou voortkomen. Dat is de Troon van Jahweh. Op die troon heeft Ezau, Amalek het gemunt, zie Ex 17:16

En hij zeide: Dewijl de hand op den troon des HEEREN is, zo zal de oorlog des HEEREN tegen Amalek zijn, van geslacht tot geslacht!

De lijn van vrouwenzaad loopt dus naar het zaad van Abraham, en vandaar naar de kinderen Israëls. Van dit Israël vormt Elohim een volk(keren) en naties, een koninkrijk van priesters, Ex.19:5,6. Dit volk is Zijn eigendom uit alle andere volkeren. Dit zijn de gunstelingen, Amos 3:2; Deut.32:8, die worden tot een dienende natie voor andere volkeren en geslachten der aarde, die naar Goddelijke maatstaven door Engelen gehanteerd zullen worden geoordeeld om ter rechterhand te mogen staan. De boknaties zullen ter linkerhand komen te staan, dat zijn de naties van Lucifer/Baphomet de bokgod, of gevallen hoofdengel.

Zie Eze 34:17 ¶ Want gij, o Mijn schapen! de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik zal richten tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen en de bokken.

Mt 25:32 En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.

Mt 25:33 En Hij zal de schapen (Israëlvolkeren) tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken (de bokvolkeren, met Baphomet/Lucifer als hun god) tot Zijn linker hand.

Zo zien wij in de Schrift **drie** voorname verbonden, nl.

1) Het Abrahamitisch (de belofte), onvoorwaardelijk, beloften Gen.12:2, en als teken de besnijdenis

2) Dan het tussengevoegde Mozaïsche verbond (de Wet), voorwaardelijk, met als teken de sabbat

3) En tenslotte het hernieuwde of nieuwe verbond, onvoorwaardelijk, besnijdenis des harten, wet in vlezen tafelen

De secundaire verbonden zijn:

Uit het Abrahamitisch verbond het landverbond (voorwaardelijk) Gen.13:4-17; Lev.26:40-42.

En het Davidische verbond, dat zowel voorwaardelijk als

onvoorwaardelijk is.

Uit het Mozaïsche verbond komt het Priesterverbond voort, en het verbond van de Sabbat

De komst van Jesjoea was om **Zijn volk** te redden en met Elohim te verenigen, door Zijn eigen dood. Hij werd geboren uit Zijn eigen volk uit een zuivere bloedlijn, vóór Zijn volk, geworden onder de Wet, Gal.4:5.

Men leze vooral Lukas 1 en 2 om te zien dat de Heiland alleen kwam voor Israel, voor Zijn volk, zie :

Lu 1:16 En hij zal velen der kinderen Israels (dat is het overblijfsel uit het genetische nageslacht van Jakob/Izaak) bekeren tot den Heere, hun God.

Lu 1:17 En hij zal voor Hem heengaan, in den geest en de kracht van Elias, om te bekeren de harten der vaderen tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de voorzichtigheid der rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust volk. (zwarten?)

Lu 1:33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Lu 1:54 Hij heeft Israel, Zijn knecht, opgenomen, opdat Hij gedachtig ware der barmhartigheid.

Lu 1:68 Geloofd [zij] de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;

69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;

70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn;

71 Namelijk een verlossing van onze vijanden (het slangezaad), en van de hand al dergenen, die ons haten;

72 Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaderen, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond;

73 En aan den eed, dien Hij Abraham, onzen vader, gezworen heeft, om ons te geven.

74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze.

75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens.

Lu 1:77 Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden,

Lu 1:80 En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning aan Israel.

Lu 2:25 ¶ En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de vertroosting

Israels, en de Heilige Geest was op hem.

Lu 2:32 Een Licht tot verlichting der heidenen (de verheidenste Israëlieten), en tot heerlijkheid van Uw volk Israel.

Lu 2:34 En Simeon zegende henlieden, en zeide tot Maria, Zijn moeder: Zie, Deze wordt gezet tot een val en opstanding veler in Israel, en tot een teken, dat wedersproken zal worden.

Wij kunnen bij bovengenoemde gedeelten toch niet aan een geestelijk Israel denken, of aan een kerk, als vervanging van het letterlijk Israel?

Israël en Juda zijn de beide 'polen' van Elohim's heilswerk, zodat er een Israël-aspect of pool is, en er is een Juda-aspect of Judapool. Hierover is in brochure no.12 geschreven, over de kosmische polariteit van Israël. Dit wijst op de onvernietigbaarheid van Israël als natie en volk, als natuurlijk zaad van Abraham, want dit zaad is de kern van het Rijk van Elohim, het Koninkrijk Gods op aarde.

In de oogsttijd zullen de maaiers uitgaan (de Engelen) om éérs het onkruid bijeen te vergaderen (dat is het slangenzaad, de pseudo-vrouw). Wij zien dit reeds voor onze ogen gedeeltelijk gebeuren, o.a. doordat de terugkeer naar Israel wordt gestimuleerd van "hen die zeggen dat zij joden zijn, doch het niet zijn" (Openb.2:9 en 3:9)

Het zou interessant zijn om te weten waarom deze mensen naar Israel gaan ('terugkeren' is onjuist omdat velen van hen nog nooit in Israel zijn geweest, ook hun voorouders niet). Ook om eens te vernemen wat hun werkelijke beweegredenen waren, materieel of geestelijk bijvoorbeeld. Velen van hen zijn afkomstig uit de Oostbloklanden en hebben daar geleefd onder veelal mensonwaardige omstandigheden. Voor hen is het vooruitzicht op een vestiging in Israel, zeker qua levensstandaard, ongetwijfeld zeer verlokkelijk. Uit landen met een veel hogere levensstandaard zal het animo om 'terug te keren' heel wat minder zijn.

Door de scheidbrief heeft de belofte van het landverbond opgehouden, want die was voorwaardelijk. Toen heeft Jahweh voor Zijn nieuwe vrouw, Ohola, een aparte plaats besteld, 2 Sam.7:10, in het Noorderland waar Zijn Geest tot rust komt, Zach.6:8, dat is in en rond Nederland, de Noordzee, kuststroken, laagland, een Gilead en Basan gelijk. En dát land is de 'schuur' waar de tarwe in verzameld wordt door de Engelen! Matth.13.

Daar woont het nieuwe Israël van het Westen, die onder diverse schuilnamen de historie zijn ingegaan, o.a. Huis van Izaak, Huis van Omri, de Khumry, de Frysaks of zonen van Izaak, de Friezen, etc. Jahweh heeft hén in de woestijn der volkeren gebracht, en haar daar gelokt en vriendelijk tot haar hart gesproken,

zie Ho 2:14 (2:13) Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken. En Ez.20:35 Daartoe zal Ik u brengen in de woestijn der volken, en Ik zal met u aldaar rechten, aangezicht aan aangezicht;

Nee, dit is geen geestelijk Israël, geen kerk, maar een letterlijk Israël. Geen adoptie, maar genetisch, zie hoe de Heiland het steeds heeft over Zijn schapen, broederen, en hoe Paulus de gemeenten aanspreekt. Hij heeft het over genetische zonen en dochteren, die hij 'broederen' noemt naar het vlees, welke Israëlieten zijn.

25 Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind was, Mijn beminde.

26 En het zal zijn, in de plaats, waar tot hen gezegd was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen zij kinderen des levenden Gods genaamd worden.

27 En Jesaja roept over Israël: Al ware het getal der kinderen Israëls gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel behouden worden.

Hand. 26:6 En nu sta ik, en word geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot de vaderen geschied is;

7 Tot dewelke onze twaalf geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende, verhoppen te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa, van de Joden word beschuldigd.

Hand. 10:36 Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israëls,

verkondigende vrede door Jezus Christus; deze is een Heere van allen.
*Ac 13:26 Mannen broeders, **kinderen van het geslacht Abrahams**, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.*
*Ac 13:32 En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaders geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons, **hun kinderen**, als Hij Jezus verwekt heeft.*
Zie verder 2 Cor.6:18; Hebr.12:5; Joh.11:52; Hand.2:39, 3:25; Gal.4:28,31.

Hieronder een citaat uit een inleiding van een Nederlandstalige Koran, ISBN 90725405 22.

Begin citaat:

De lofzang van Zacharias: Lukas 1: 68-79.

*1.Lof zij den **God van Israël**,*

*Den HEER', die aan **Zijn erfvolk** dacht,
En, door Zijn liefderijk bestel,
Verlossing heeft teweeg gebracht;
Een hoorn des heils heeft opgericht;
't Geen Davids huis was toegezegd,
Dat wil Hij ons nu schenken;
Gelijk Gods trouw, van 's aardrijks ochtendstond,
Door der profeten wijzen mond,
Zich hiertoe aan de vaders verbond.*

*4.Dus wordt des **HEEREN volk** geleid,*

*Door 't licht, dat nu ontstoken is,
Tot kennis van de zaligheid,
In hunne schuldvergifenis;
Die nooit in schoner glans verscheen,
Dan nu, door Gods barmhartigheên,
Die, met ons lot bewogen,
Om ons van zond' en ongeval t' ontslaan,
Een **ster in Jakob** op doet gaan,
De zon des heils doet aan de kimmen staan.*

5.Voor elk, die in het duister dwaalt,

*Verstrekt deez' zon een helder licht.
Dat hem in schâuw des doods bestraalt,
Op 't vredepad zijn voeten richt.*